

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

205. Cujus sit habere, & indicere concursum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

irrationabilitatis; sed etiam, quia, dum non causant effectum suspensivum, impediuntque praelectum, quo minus is possessionem beneficii adipiscatur, & in eo ministret, necesse est prosequi causam appellationis in iudicio ordinario per tres sententias conformes, & frequenter etiam per quartam executoriam, quod magnam temporis & pecuniae iacturam requirit, magnaque secum trahit incommoda, ita ferè C. Luc. ad Trid. d. 32. n. 20.

Quaestio 205. Cujus sit habere & indicere concursus?

1. Respondeo primò, indubitato hoc esse Episcopi ejus diocesis, cujus sunt parochiae, pro quibus instituitur concursus, ut constat ex Trid. cit. saepe c. 18. indubitatoque hac potestas habendi concursus respicit ipsam potestatem Episcopalem, à qua animarum cura dependet. Lott. l. 2. q. 31. nu. 44.

2. Respondeo secundo esse etiam hanc potestatem faciendi concursus, & consequenter ex approbatis eligendi digniorem penes Vicarios generales Episcoporum. Corrad. l. 3. c. 3. sub num. 10. Garc. p. 9. c. 2. n. 117. Et quidem ex generali commissione sine speciali mandato; regulariter namque potest Vicarius ex generali commissione ea, quae sunt jurisdictionis, nisi specialiter excipiantur, qualiter non excipitur celebratio concursus. Garc. ibid. & p. 5. n. 8. proceditque id ipsum etiam, ubi esset locus gratificationi inter plures approbatos aequè idoneos. Garc. ibid. & cit. c. 8. n. 88.

3. Respondeo tertio: esse quoque penes capitulum sede Episcopali vacante potestatem indicendi & habendi concursus, cum hac potestas sit jurisdictionis, qualia sunt omnia concernentia ordinationem Ecclesiarum, quae proinde sede vacante transeunt ad Capitulum (quicquid sit respectu ponendi oeconomici, de quo vide Lott. l. 2. q. 2. n. 30.) Idem Lott. l. 2. q. 31. num. 66. & seg. C. de Luc. ad Trid. d. 32. n. 30. ubi tamen advertit juxta S. Congreg. declarationes, debere id facere Capitulum per Vicarium à se pro tempore sedis vacantis deputatum: nec posse id sibi reservare, ac per se capitulariter, vel etiam per aliquos Canonicos ad id deputatos hujusmodi actum celebrare.

4. Respondeo quarto: esse etiam hanc potestatem penes Abbates, qui praeferquam, quòd nullius sint diocesis, habeantque proprium distinctumque territorium, omnimodamque in eo jurisdictionem quasi Episcopalem (ad quam proinde etiam jus synodum convocandi spectat, hoc enim ipsum est jus Episcopale. Corrad. loc. cit.) privative, ita ut Episcopus ibi jurisdictionem nullam exercere possit, nulli nisi sedi Apostolicae immediate subjecti (quos vel ex hoc ipso, quod eis competant omnia, quae Episcopo in suo territorio, exceptis, quae sunt ordinis, non malè vocari dioecesanos, ait Lott. loc. cit. n. 36. juxta Gl. in Clem. unic. de foro competente V. dioecesanis) habent usum in super congregandi synodum, dum constat hanc ab eis legitime celebratam, & in ea Examinatores synodales constitutos, prout declarat S. Congreg. ad cit. c. 18. Tridentini.

5. Respondeo quinto: indubitato etiam, ut ait Lott. loc. cit. n. 39. facultas haec pertinet ad eum, qui lite pendente inter Episcopum & alium talem praelatum inferiorem super hac ipsa jurisdictione subrogatur tantisper per Papam.

6. Respondeo sexto: quòd si Parochialis nullus sit diocesis, nec in diocesi, ut tamen servetur

forma Tridentini, Episcopus vicinior concursus indicet & habeat. Ita responsum à S. Congreg. testatur Lott. loc. cit. n. 63.

7. Respondeo septimo: hanc potestatem non esse penes Patriarchas, respectu parochialium existentium in diocesi Episcopi provinciae suae, etiam dum earum collatio ad eos spectat, sed debet tum quoque haberi concursus per istum Episcopum, in cujus diocesi sunt istae parochiae, & dein conferri à dictis Patriarchis non nisi illis, qui approbati & examinati per concursus fuerunt ab Examinatoribus synodalibus istius Episcopi, qui & ipse jus habet tantisper constituendi in illis Vicarium cum congrua, donec provideantur de Rectore. Eadem S. Congregatio ibidem.

8. Respondeo octavo: Abbati multo minus, alterive ulli collatori inferiori competit hac potestas, aut ullam hujus Officii partem attingere licet, eadem S. Congreg. ibidem, recitatque has ipsas declarationes & alias plures Paris. de resign. l. 8. q. 9. num. 93. & ex eo Corrad. loc. cit. Porro dum circa collationes hujusmodi parochialium locus est praeventioni inter Ordinarium & alium quempiam collatorem inferiorem, per hoc, quòd solius Ordinarii sit, habere concursus, non auferitur, nec impeditur jus illud praeventiendi in altero; poterit siquidem juxta suggestam ei à sacra Congregatione cautelam hac ratione jus suae praeventiois tueri: nimirum coram Notario, declarando, se velle dictam parochiam conferre, & ideo rogare Episcopum, ut edicta pro concursu proponat: vel curando fieri instrumentum publicum, in quo sit assumptus certus dies, & in quo protestetur, se in ea ipsa Ecclesia conferenda Ordinarium seu Episcopum praeventire, ipsamque illi conferre, quem Episcopus idoneum elegerit, ex iis, quos Examinatores approbaverint, ac ideo se ei denuntiare, ut edicta proponat, curetque examen fieri suo tempore. Has Congregationis declarationes ex Paris. loc. cit. n. 102. refert Corrad. atque se ita vidisse & audivisse pluries praticari.

Quaestio 206. In quibus casibus rite provideatur parochialibus absque concursu?

1. Respondeo in sequentibus: primus, dum resignatur parochia in favorem alicujus coram Papa, seu in manibus Papae, admittiturque ab eodem; sufficit enim tunc resignatarium ab Examinatoribus synodalibus probari idoneum. Corrad. l. 3. c. 3. n. 5. Paris. l. 10. q. 7. n. 15. testantes sic quotidie praticari, hunc esse notissimum stylum, ac ita saepe respondisse S. Congregationem, cujus quamplurima responsa clarissima ex Parisio recitat ad fufum Corrad. Sed neque in hoc casu dicitur propriè vacare beneficium. Barb. de potest. Episc. alleg. 60. n. 21. Caslad. de renunc. decis. 3. Corrad. loc. cit. qui pariter pro hoc citat binas S. Congreg. declarationes claras, committuntur autem in hoc casu provisiones Ordinarii, qui examinatis resignatariis & repertis idoneis parochiales hujusmodi conferant, ut quoque habet S. Congreg. apud Corrad. loc. cit. dum enim resignatarius neque est in Curia Romana praesens, neque ad eandem transmissit testimonium suae idoneitatis, expediuntur literae in forma dignum, quas acceptas resignatarius praesentet suo Ordinario, ut examinetur tantummodò ab Examinatoribus synodalibus cum Ordinario citra omnem concursus. Contrarium verò est, & exigitur concursus, dum parochiale beneficium resignatur.